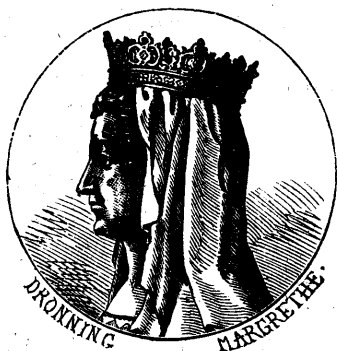

KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr 9.

Kontor: Nørregade 33, St.

2. Marts 1901.

Udgaar hver Lørdag.

17. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet.

(+ 9 Øre i Postpenge i København.)
(+ 11 — — i Provinserne.)

Enkelte Numre 5 Øre.

Julie Laurberg,

Fotograf.

Hoteldu Nord.

Indgang ad Porten.

Elevator.

Sophie Jensens

(forh. hos Hr. Hofvildthdl. J. L. Andersen).

Handel med

Frugt, Vildt og Fjerkræ,
Skovbogade Nr. 5. Telf. 7015.
Daglig frisklavet Fiskefars
60 Øre pr. Pd.

Toni Christensen.

~ Hjemmelavet Konfekt, ~

Spise og Kogechokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Allé i A, St.
Telefon 18311.

Varerne bringes overalt.

Tandtekniker

Julie Detlefsen,

Frederiksborggade 41, i. S.

**Dansk Kvindesamfunds
Husmødreforening**

udsender Læringer til Uddannelse i
Stuepige- og Kokkepigegerning. Med-
delelser fra Hjem, der ville tage imod
de unge, bedes indsendt i Marts.

P. B. V.

Anna Hjort,

tr. Nørregade 33, St. Tirsd. 1—3.

Redaktionen træffes hver Man-
dag Kl. 2—4 paa Kontoret Nørre-
gade 33, St.

Artikler, som ønskes optaget i det
først udkommende Nummer af Bla-
det, maa være Redaktionen i Hænde
senest Mandag Middag.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St.,
aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Sam-
fundet bedes sendt under Ekspedi-
tionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20
Øre, 3dje og 4de Side 15 og 12 Øre
pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 3
Ganges Indrykkelse. Løbende An-
noncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i
Forsendelsen bedes stilet skriftligt til
Postvæsenet — hjælper dette ikke,
da til Bladets Kontor.

VINTER.

*Der skinner et Lag af Sukker
strøet under Skovens Trær,
glimrende, smaabitte Stjærners
talløse, funklende Hær —
knistrende hvidt,
knasende under hvert Skridt.*

*Der sejler en Flok af Krager
op over Skovens Trær,
graasorte, sultne Fyre
kommer fra Marken der —
hæsende Kvæk
lyder fra Buske og Hæk.*

*Der skinner i Vest en Stribe
lysende Purpurskær,
lange gulrøde Bræmmer
gaar imod sorte Trær —
luende Guld
ud over Markens Muld.*

*Der falder et Taagetæppe
ind mellem Skovens Trær,
svæver i bølgede Ringe
atter til Mose og Kær —
sniger sig tyst
henad til nære Kyst.*

*Den falder saa tungt over Landet,
den knugende, haarde Frost,
Fattigfolk græder i Hytten,
nøjes med smallere Kost —
mens over Skovens Trær
skriger Kragernes Hær.*

Anna Erslev.

Børnene og Fredssagen.

Det er vor Tid forbeholdt at være
lydhør overfor Opdragelsen af den
unge Slægt. Rigtig nok hører man
endnu Røster, der vil gøre gældende,
at Opdragelsen ikke har stor Betyd-
ning, at de Spirer, som er nedlagte i
Barnet, udvikler sig efter sin Bestem-
melse. Heldigvis findes der mang-
foldige Tilfælde, som modsiger denne
Opfattelse. Man har jo set Børn,
der syntes ondsindede, hævnerrige,
og som kom fra daarlige Hjem, un-
der kærlig forstaaende Behandling
blive til helt andre medgørlige Væ-
sener. Eksempels saa vel som de
ydre Paavirkningers Magt er stor.

Følgende lille Episode, som en
Medarbejder ved Øresundsposten i
Helsingborg fortæller, viser med hvor
stor Omhu, der maa vaages over
Barnet, som har sin egen enfoldige

Maade at opfatte det paa, som det ser.

Den svenske Herre siger, at hans
to smaa Dreng fik Lov til at sys-
selsætte sig med allehaande Værktøj,
naar de legede, da han mente, at
de derved fik godt Haandelag, og
øvede sig i at behandle Værktøj uden
at komme til Skade samt fik Inter-
esse for Arbejde. En Dag forærede
han dem hver en Toldekniv i Fute-
ral, som de blev umaadelig glade
over saa de endog vilde tage dem
med sig i Seng om Aftenen, hvilket
dog ikke tillodes dem.

En Dag legede Drengene i
Stuen, hvor Faderen sad ved sit
Skrivebord og arbejdede, da han
blev opmærksom paa Børnene ved
nogle underlige Lyde bagved sig:
»Du ska inte skära hårdt, bara
sätta knifven löst paa skinnen«
hørte han den ældre Broder sige til
den yngre. Faderen vendte sig
hastigt om og saa begge Drengene
ligge paa Gulvet paa et Tæppe,
uden at noget farligt syntes at gaa
for sig. Alligevel spurgte han dem,
hvad det var, de legede. »Jo«, sagde
den ældste Dreng, »jag sätter bara knif-
ven på Börnalfs hals«, og viste, hvorle-
des han gjorde, »och så sätter Börnalf
sedan knifven på min hals.« Fa-
deren oreholdt naturligvis Børnene
baade det hæslege og det farlige i
a ege paa den Maade.

Da Faderen senere tænkte over
det passerede, troede han, at hans
Børn maaske havde overværet en
Slagtning eller set Personer slaas
med Knive, eller maaske Drengene lege
paa den Maade, som hans Børn
gjorde. Den næste Dag spurgte han
dem, hvem der havde lært dem den
stygge Leg med Knivene, og hvor de
dog kunde finde paa at lege saaledes.
Dertil svarede den ældste, at saale-
des havde han set det paa Billeder
i Bøgerne, at saaledes bar Folk sig
ad. Faderen spurgte videre i hvilke
Bøger. »Se her pappa, i de här gula
böckerna fins så många bilder med
folk, som sticker och hugger hvarann,
och skär hvarann med knifvar och sab-
lar.« Og Drengene pegede paa en stor
Verdenshistorie, der var illustreret
med en Mængde Billeder, der viser
Scener af Slagsmaal, Krig, Blodbad,
Henrettelser og andre Raaheder. Fa-
deren tilføjer, at tit har han selv
læst i denne Verdenshistorie, men
hans Opmærksomhed har været hen-
vendt paa Tekstens Indhold uden at
lægge videre Mærke til Illustratio-
nerne, mens Børnene, der ikke kunde
læse, naturligvis kun bladede i Bø-
gerne for Billedernes Skyld, som de
da ogsaa studerede saa meget nøjere.
Ja, der findes mange Bøger,

skrevne for Børn og Ungdom, med
gruopvækkende Scener af Mord og
Krigsbegivenheder. Selv de bibelske
Billeder er tit saa raa og uhyggelige,
at de i Sandhed ikke virker foræd-
lende paa de unges Sind.

I Sammenhæng hermed ligger og-
saa den Tankegang, som gjorde sig
gældende paa Kvindernes Fredskon-
gres i Paris, hvor det paalagdes For-
ældre og Børnevenner ikke at forære
Børn Vaaben som Legetøj, da dette
uvilkaarligt giver Anledning til Krigs-
lege, saaledes som Børn ser det paa
Billeder og Soldaters Legen Krig.
Børnenes Fantasi udmaler sig en
fingeret Fjende, for Danmarks Ved-
kommende en Tysker eller Svensker,
som Historien lærer, at vi Danske
har ført Krig med. I vor Tid, da
vi staar i venskabeligt Forhold til
begge Nationer, udvikler der sig let
ved Krigslege en Følelse af Uvilje i
Barnets Sind imod de Folkeslag som
vi har ført Krig med. Barnet skal
helst lære at forstaa, at Krig er en
Forbrydelse, der ikke skal leges med,
at alle Nationer skal ære og elske
hverandre gensidig, at kun Fred bring-
er Fremgang og Velstand for alle,
medens Krig, foruden al den Sorg
og Ødelæggelse den volder, saalænge
den staar paa, ogsaa bag efter fører
gensidig Had og Hævnlyst med sig.
Hvorledes Forældres Paavirkning kan
bære god Frugt, viser den unge In-
geniør i London, der, da der blev
tilbudt ham en rigt lønnet Plads paa
en Torpedofabrik, afslog denne, og
hellere beholdt sin beskedne Plads
hos en privat Ingeniør, end, som
han sagde, at skulle ofre sine Kræf-
ter paa at frembringe Mordmaskiner
til sine Medmenneskers Ødelæggelse.
Med inderlig Glæde pristede Moderen
Sønnens noble Tænkemaade; hun
kunde sige sig selv, at denne skyldtes
hendes Opdragelse. Tænk derover,
I Mødre! Giv ikke Eders Børn Krigs-
vaaben som Legetøj; der er jo mange
andre Ting, som kan glæde Eders
Ungdom. I har det store Ansvar
for Eders Børns Livssyn. Der er
nuomstunder saa megen fornøjelig
Sport for Ungdommen i alle Aldere.
Anspor dem dertil; det giver Glæde,
Sundhed og røde Kinder. Krigen
med al sin Rædsel og Uhygge er alt
for vederstyggelig, til at Barnet naivt
skal begejstres derfor ved at lege
med Sabler og Kanoner og andre
Mordredskaber.

Matilde Bajer.

f. Schlüter.